

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det var jo en trussel, der vil noget: Det vil fortsætte som hidtil.

Jeg vil sige til kulturministeren: Hvad er det, der ændres med ét slag med den her privatisering af TV 2? Det er muligheden for at gøre det bedre; det er dén, der ændres. Vi har muligheden for at gøre det bedre, så længe TV 2 er en offentlig ejendom. Vi har muligheden for at lægge nogle rammer ind, vi har mulighed for at bevilge nogle flere penge osv. Det er den mulighed, vi siger farvel til.

Så siger kulturministeren: Det her er jo småting, for 90 pct. af pengene kommer allerede fra reklamer. Ja, det gør de, og vi har også været imod, at det var sådan, men det er rigtigt, og det har allerede gjort TV 2 for dårligt. Men der kommer i dag nogle penge fra licens – de forsvinder.

Men så var der en ting, som kulturministeren glemte at tage ind: Der er jo ikke nogen, der går ind og investerer i TV 2, bare fordi de godt vil lave fjernsyn. De går jo ind og investerer i TV 2, fordi de vil have et overskud. Så ud over at penge skal findes til det, der skal erstatte licensen, så skal man altså også skaffe et overskud, og jo mere risikovillig kapital, man ønsker at tiltrække – det har jeg sagt til kulturministeren flere gange – desto større skal afkastet være. Sådan er det, for ellers kunne folk jo lige så godt sætte deres penge i banken.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen og derefter fru Mette Frederiksen og ministeren.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Vi er enige om, at der er ting, man kan sende til folkeafstemning, og der er ting, man ikke kan sende til folkeafstemning i henhold til grundlovens § 42.

Vi er også enige om, at udlændingeloven kan sendes til afstemning. Jeg siger bare, at man kan have nogle argumenter, hvor man også tænker videre i forhold til den tænkning, der er der, men man kan godt sætte den til folkeafstemning. Man kan selvfølgelig også sætte den her lov til folkeafstemning. Det vil vi vende tilbage til senere. Der er jo 5 dage efter vedtagelsen ved tredje behandling.

Så sagde kulturministeren, at digitaliseringen ikke ville blive opgivet. Men der er det jordbase-

rede, hvor hele den danske befolkning er omfattet, eller man kan overlade det til markedet, for det bliver jo ikke opgivet. Det er jo en del af virkeligheden, at den kommer under alle omstændigheder, men det drejer sig om, hvordan den kommer, og om staten vil være engageret i sagen.

Kulturministeren henviser til, at vi bare kunne sidde i forligskredsen. Der vil jeg lige gøre kulturministeren opmærksom på en bestemmelse i grundloven, nemlig at ethvert folketingsmedlem kan komme med ethvert andragende, som det hedder, og ministeren skal altså reagere på det pågældende andragende. Når vi stiller ministeren et spørgsmål, så duer det ikke, at der er en henvisning til, at der sidder en kreds.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu forstår jeg måske bedre, hvorfor vi har en kulturminister i landet, der ikke mener, at privatiseringen af TV 2 er af større national betydning. Det er jo den samme minister, som ikke udviser nogen som helst interesse for en kvalitativ diskussion af det tv, vi har i Danmark.

Kulturministeren argumenterer igen og igen kun med, hvilken ejer der skal være for TV 2, og det skal helst være en privat, og så rammerne for stationens virke. Hvorfor kan vi ikke få en kulturpolitisk debat i det her land om, hvad det er for noget tv, vi gerne vil have, og hvordan vi så sørger for, at det faktisk også er muligt? En af årsagerne til, at vi ikke kan få den debat, er, at vi har en regering, der ikke interesser sig for spørgsmålet. Derfor det her hastværk, og derfor den privatisering af TV 2, der nu ligger foran os.

Kl. 14.45

Det er altså på et spinkelt grundlag, når ministeren stiller sig op og skråsikkert i et svar til undertegnede siger, at der ikke vil være nogen forandring af TV 2 efter en privatisering. Den skråsikkerhed bør hverken oppositionen eller regeringen have i det her spørgsmål. Der ligger to konsulentrapporter med nogle meget, meget usikre forudsætninger bl.a. omkring et reklamemarked, som ingen aner hvorhen bevæger sig. Det, vi gentagne gange har sagt i debatten, og som jeg gerne vil understrege igen, er: Vi vil ikke være med til at gamble med TV 2, vi vil ikke være med til at risikere, at grundlaget for TV 2's fortsatte virke fjernes. Det er det, regeringen gør, og det er det, vi stadig væk synes er beklageligt.